

**Narain Singh
and another
v.
Bachan Singh
and 3 others
etc.,**

**ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ,
ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ.**

ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਡੈਫ ਐਡੀਟਸ-ਅਪੀਲੈਟਸ,

ਬਨਾਮ

ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ (ਮੁਦਈ) ਕਮਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਕੀੜੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ) ,--ਜਵਾਬਦਾਰ।

1947 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਨਪੀਲ ਨੰ. 1202।

ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ - ਸੰਪਤੀ ਜੋ ਕਿ ਵੇਚੇ ਗਏ ਬ੍ਰਾਂਸਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ - 1951
ਅਤੇ ਟੀਐਮ ਅਨਬ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਪੁਰ ਚੇਜ਼ਰ ਦੇ ਕੋਲ ਛੱਡੇ ਗਏ ਸੁਲੇ
ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ - ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾਏ ਗਏ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ Dec Sth
ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ - ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੈਟ
ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਅਣਵਰਤਿਆ ਹਿੱਸਾ ਬੋਝਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਵਿਕਰੀ
ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਮ ਦੇ ਕੋਲ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੁਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ
ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੀਮਤ ਦਾ
ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਿੱਜੀ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਨਤਕ com ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ
ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਨਕਮ ਬਰੋਸਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ
ਦੇ ਨਾਲ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਇੰਪਲਿਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ d. ਇਹ ਖਰੀਦਦਾਰ
ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲ ਬੋਝਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ 'ਉਸ ਦੀ ਸੰਪਤੀ' ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਉਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ
ਗਈ' 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਟੀ. ਜੇਕਰ ਬੋਝ ਅਵੈਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ
ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ
ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ, ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ
ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬੋਝ ਹੈਕਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜਾਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ
ਬਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜੋ ਕਿ ਬੋਝਾਂ
ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚੀ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਖਰੀਦ ਪੂਰੀ
ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ
ਖਰੀਦਦਾਰ ਆਪਣੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਇਹ ਕੇਸ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ
ਸੀ, - ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਦੁਆਰਾ।)

ਸ੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਪੂਰੀ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੋਗਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 17
ਮਾਰਚ, 1947 ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਐਲ. ਮਧੋਕ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ,
1946 ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 'Ri' ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹਰਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ 1,700।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ: ਸ੍ਰੀ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ।

ਜਵਾਬਦੇਹ: ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।
ਫਾਲੋ, ਜੇ. ਇਸ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਖ; ਫਾਲੋ ਜੇ. ਦੀ ਅਪੀਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

1 ਜੂਨ 1895 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਦਾ ਨੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਹਿਤ ਵਿੱਚ, ਭਾਣਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, 1,700 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਤਕਰੀਬਨ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 31 ਮਈ 1905 ਨੂੰ, ਸੈਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅੱਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਰੁਪਏ ਲਈ 3,000 ਵੀ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 1,300 ਨਕਦ ਅਤੇ ਰੁ. 1,7-00 ਪਿਛਲੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਹਾ। ਚਾਹੇ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਇਹ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰਨ ਤੱਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਮੋਰਟਗੇਜਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, IV ਆਫ 1938 ਦੀ ਰੈਸਟੀ ਟਿਊਸ਼ਨ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ 21 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਦਾ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਕਤੂਬਰ 1945 ਵਿੱਚ ਭਾਣਾ ਦੇ ਵਾਰਸ-ਹਿਤ-ਹਿਤ ਵਿੱਚ, ਅਸਲੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1895 ਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ 1,700 । 1,700 ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 6 ਨੂੰ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1,700 ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

1 ਸਤੰਬਰ 1945। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲੜਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ 1928 ਦੇ ਐਕਟ IV ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 3 ਹੋਰ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ

ਜੰਕਸ਼ਨ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ "।

ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫਾਲੋ ਜੇ * ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 1,700, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 6। ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਸਨ:-

(1) I. L. R. (1913) 36 Mad. 348.

- (1) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 6 ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚੇ ਸਨ? ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ 1,700?
- (2) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 6 ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹਨ? ar-
- (3) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 6 ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ? 1938 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ IV ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ 1,700?

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 6 ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। 1,700, ਪਰ *ਇਜ਼ਤ-ਉਨ-ਨਿਸਾ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਪਰਤਾਬ ਸਿਨਾਹ* (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 6 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ ਸਨ।

- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ। 1,700 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ੋਨੋਰ ਦੁਆਰਾ ਪਲੇਨ+ਇਫਸ ਦੀ ਐਨੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਰਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਰੱਖਣਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। 1,700 ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 2 ਤੋਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ, ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਤੇ 3 ਹੋਰ ਵਕੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

ਆਦਿ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਗੋਪਾਲ ਸਮਾਘ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਐੱਸੀ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ 1,700 ਰੁਪਏ।

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਕਤੂਬਰ 1948 ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ, ਜੋ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੱਕੇ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। *ਇਜ਼ਤ-ਉਨ-ਨਿਸਾ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਪਰਤਾਬ ਸਿੰਘ* (1) ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ: 1887 ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਮੁਦਈ, ਮਿ. ਇੰਤਿਜ਼ਾਮ ਬੇਗਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਨੌਂ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 30,000, 25 ਫਰਵਰੀ 1889 ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ

(1) I. L. R. (1913) 36 Mad. 348.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੋ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 10,000 ਅਤੇ ਰੁ. 20,000, ਕ੍ਰਮਵਾਰ। ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਖੁਦ ਅੱਠ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ। 64,000, 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1894 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਸਮੇਤ 13 ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਬੇਗਮ, 9 ਜੂਨ 1892 ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ।

(ਡੀ ਆਈਐਲਆਰ (1909) 31 ਏਯੂ 583.ਕੈਸਬ ਹਾਲਾਂਕਿ, 15 ਜਨਵਰੀ 1895 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1892 ਦੇ ਮੌਰਟਗੇਜ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ^{ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ} ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ 1898 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੂੰ ਅਤੇ 3 ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਦੂਸਰੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀ^{ਐਚ} ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉੱਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ ਮਈ 1899 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1891 ਵਿੱਚ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਬੇਗਮ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਇੱਜ਼ਤ-ਉਨ-ਨਿਸਾ ਬੇਗਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਬੇਗਮ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਅਣ-ਉਚਿਤ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1901 ਵਿੱਚ, ਪਰਤਾਬ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਬੇਗਮ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਸਲ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਇਸਦੀ ਪੈਰਵਾਈ, ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ। 1,60,000, ਹੁਣ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਜੋਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਲ ਲੇਜ਼ਸ 'ਤੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲਾਰਡ ਮੈਕਨਾਗਟਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਸਹਿਮਤੀ, ਤੀਜੇ ਜੱਜ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ - ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ

(1) I. L. R. (1913) 36 Mad. 348.

Narain Singh
and another
v.
Bachan Singh
,,u 3 others
etc.,

Falshaw J

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਮੈਕਨਾਗਟਨ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਅਤਿ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਬ੍ਰਾਂਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਿੱਜੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਨਕਮ ਬ੍ਰਾਂਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨਾਲ ਬੋਝ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਬਰਬਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨਕਮਬਰੈਂਸ ਅਵੈਧ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋਂਦ, ਜਾਂ ਹੋਂਦ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਇਸਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਜੋ ਕਿ ਬੋਝਾਂ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਬਚੀ ਹੈ, ਬੁਨਿਆਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਖਰੀਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਆਪਣੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਡੰਟਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਸ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਾਇਦ ਟਵੇਡੇਲ ਬਨਾਮ ਟਵੇਡੇਲ, ਬਟਲਰ ਬਨਾਮ ਬਟਲਰ, ਅਤੇ ਵਾਰਿੰਗ ਬਨਾਮ ਵਾਰਡ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹਾਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਪ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਸਰਲ, ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਬਿਆਨ ਹੈ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਕਵੇਂ ਜਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਨਰਦੀਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਓਈ ਰਘੂਨਾਥ ਹੈ।

^^^ ਸਿੰਘ ਛਫਤਰ ਬਨਾਮ ਬਾਗੋਪਾ ਆਈ ਆਰੀਅਰ ^i)। ਇਹ 3 ਹੋਰਾਂ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਡੀ. ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਰਕਮ * ----

ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਦੋ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਲਸ਼ੋਂ ਜੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੋਸ਼

ਲਾਇਆ ਕਿ ਟੂਟ ਡਿਫੈਕਟ ਉਕਤ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ; ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਅਬਦੁਰ ਰਹੀਮ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਨਾਮ ਸੀ।

ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਪੰਨਾ 350 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੌਪਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਨਾ 352 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਵਾਲੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਏ

Narain Singh
and another
u.
Bachan Singh
and 3 others
etc.,

Falshaw J.

ਵਿਕਰੇਤਾ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬੋਝ ਲਈ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਾਅਦਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ”

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ *ਬਹਾਦਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ* (1), ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਭਿੜੇ, ਜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਪੱਲੂ ਨੇ ਬਹਾਦਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਘਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। Ctyand ਰੁਪਏ ਲਈ 300 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਮਕਾਨ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। 1,500, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁ. ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ 400 ਰੁਪਏ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਕਾਨ ਸਿਰਫ 1000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ। 180. ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਫਿਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 400 ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੱਲੂ ਤੱਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪਏ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਭਿੜੇ ਜੇ. 400 ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਮਝ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇਹ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ILR 36 ਮੈਡ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। 348, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐੱਸ

ILR 31 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। dਫ਼3 ਅਤੇ ਹੋਰ

nad ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

v.
Bachan Singh
and 3 others
etc..

ਅਗਲਾ ਮਾਮਲਾ *ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ* (1)

ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਤੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ

Falshaw J.

ਗਿਰਵੀਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਯੂ.ਆਰ. ਐਗਰੀਕਲਚਰਿਸਟ ਰਿਲੀਫ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲਈ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨੇਟ ਅਤੇ ਵਰਮਾ ਕੋਲ ਸੀ। ਜੇ.ਜੇ., ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਖਰੀਦ ਪੈਸੇ ਵਜੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਜ਼ਤ-ਉਨ-ਨਿਸਾ ਬੇਗਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨੈਮਾ ਖਾਤੂਨ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਸਰਦਾਰ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ (2) ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ 1923 ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਅਤੇ 1925 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਦੋ ਮੌਰਗੇਜਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ 19,800, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਡਿਫੈਡੈਂਟ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ 19,800 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। 15,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ 19,800 ਹੈ। ਮੁਦਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ-J ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦੇ ਤਾਂ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 19,800 ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ 15,000 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

m ATR 1940 ਸਭ. 351.

(2) LL.R (1984) Mi All 766,FB,

ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਈ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਰਿਕਊਨ ਜੇਫ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਬਚਨ ਸਿੰਘ ^{o^} ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਅਤੇ 3 ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਏ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਹੱਦ ਆਦਿ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ~ 7 ~ 7, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਥੇ

ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੱਤਿਆ-ਨਾਰਾਇਣ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਤਮ ਸਥੀਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਡਸਵਰਥ ਅਤੇ ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਖਰੀਦੋ ਮੋਨੋਵ ਅਦਾਇਗੀ ਰਹਿਤ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਈਐਲਆਰ 36 ਮੈਡ. 348 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਜ਼ਤ-ਉਨ-ਨਿਸਾ ਬੇਗਮ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੇਦ ਲਈ ਪੱਕਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਨਾਲੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੇਦ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਇਜ਼ਤ-ਉਨ ਨਿਸਾ ਹੋਰ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ *nonertv* ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ Hm^* 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਵੈਬੈਕਟ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਓ. +ਉਸ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਐੱਸਆਰਡੀਈ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1942 ਮੈਡ. 525, (2) ਐਲ.ਆਰ. (1009)। "I ਐਲਬ 58 8.

ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ਾ, ਹੈਲੋ ਕੁਝ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਗਿਰਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੌਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ 3 ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ-ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਰਿਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਮੋਰਟਗੇਜਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਆਦਿ ਦੇ

ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਕਟ. ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੋਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ਾ " T ssi] ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ -ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਪਰ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਆਰ.ਆਰ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ' ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਜ਼ਤ-ਉਨ-ਨਿਸਾ ਬੇਗਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ, (1)। ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

- ° ਇਨਕਮ ਬ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਿੱਜੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਨਕਮ ਬਰੋਸਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ। - ਜ਼ਮੀਨ।"

ਦੂਜਾ ਨੁਕਤਾ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ-

"ਪਛਾਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ

Narain Singh
and another
v.
Bachan Singh
and 3 others
etc.,

Falshaw J.

ਨਾਲ ਬੋਝਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਡਮ ਨਿਟੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਵੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਬਰਥਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਨਕਮਬਰੈਂਸ ਅਵੈਧ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਖਰੀਦਾਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1909) 31 ਸਾਰੇ. 583.

ਜੇ ਕਿ ਹੋਂਦ, ਜਾਂ ਮਨੋ ਜਾਣ ਵਾਲੇ *exur-un.**, ਬੋਝ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਟੀ ਇੱਥੇ ਰੀ. > a- ■ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਗਿਣੋ *Lor anyrhix Ux** ਉਸ ਰਕਮ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਦਸ *urr* ਬਰੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ *al* ਬੁਨਿਆਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਖਰੀਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ *pur chaser* ਉਸਦੀ ਖਰੀਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।*

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਮੌਰਟਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਣਉਚਿਤ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ *ph'a ix*. ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1,700 ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਰਾਂਗਾ.

ਕਪੂਰ ਜੇ. ਕਪੂਰ ਜੇ. ਮੇਰੀ ਵੀ ਇਹੀ ਰਾਏ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ* ਜੇ ਕਿ ਲਾਰਡ ਮੈਕਨਾਗਟਨ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ * ਪਿਛਲੇ ਬੋਝ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਦੇਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਝ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਬੋਝ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ